

שפרה צ'סבוימסטר ז"ל

שפרה, אחות ואימא, סבתא וסבתא רבתא.
אמש הלכת לעולמך בשיבה טובה, שבעת ימים ושנים.
בשקט ובצנעה, כשם שחיית את חייך כאן.
גם כשעוד היה בך הכוח ועבדת, לפני שנים רבות, בסככה שבמטבח קולך לא נשמע. כנמלה
חרוצה הנושאת על גבה את המשא וכובד החיים משכת בעול, כאילו להצדיק את הצטרפותך
כהורה למשפחתך בדגניה.
ביתך בקצה שכונת הוותיקים, גם הוא מסמל את הליכתך בשולי דרכי החיים. גם היא סימלה
את רצונך לא להיות למטרד.
משהוקם בית הכנסת בדגניה נפגשנו בצום יום הכיפורים מדי שנה בשנה כשמטפחת לבנה
מונחת על ראשך וספר תפילה בידיך, והיית שרויה בתפילה חרישית.
עם חלוף השנים, כשרותקת לכיסא גלגלים, היינו עדים לטיפולם המסור של כל בני משפחתך.
הם היו לדוגמה ומופת לכולנו בקיימם את הפסוק "אל תשליכני לעת זקנה".
גם במותך הלכת בשקט, המתנת שימי ה"שבעה" על מאיר – הבעל, האב והסב, זכרו לברכה,
חברנו הטוב והמוערך אשר הבאנו לקבורה בשבוע שעבר – יסתיימו ויגיעו להיפרד ממך, אז
עצמת את עינייך לעד ומסרת את נפשך לבורא.
והמשפחה שכה אהבת ואהבו אותך תשוב לעוד "שבעה". והמטפלים בבית יעל, גם הם
מרגישים חסר נורא.

לבנו עם כולכם האבלים. בית דגניה אבל יחד אתכם. המקום והזמן הוא ינחם אתכם.

טובה כהן